

Я і ти

Ганна Черінь

Тебе я з ним зустріла, і нараз
Одна одній ми глянули у вічі.
Порушити боялась кожна з нас
Табу цієї мовчазної стрічі...

Мене обпik його очей вогонь,
І серце стало, як суцільна рана...
Знайомимось. Дружина ти його,
А я... колись була його кохана...

Яка ти гарна! Різьблені уста,
Клясичний ніс, очей блакить небесна...
А я ж така звичайна і проста
Супроти тебе, признаюся чесно...

Дивлюся з-під приплющених повік
Уважно я на постать лебедину:
Напевно, мусить бути чоловік
Незмірно гордий за таку дружину!

І все ж, сама не знаючи чому,
Усім своїм еством відчула непомильно
Від тебе я любіша все ж йому,
Мене в тобі шукає він так пильно.

Во прочитала я в його очах,
Чому тебе узяв він за дружину:
За усміх мій, за брів свавільний змах
І погляду подібність невловиму.